22/06/2022

«Θαύμα με τραύμα στο Λυκαβηττό;» - Του π. Ιωάννη Καλογερόπουλου

/ Γνώμες

Άρθρο-παρέμβαση του Πρωτοπρεσβύτερου και Εφημέριου του Ι.Ν. Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού, π. Ιωάννη Καλογερόπουλου, αναφορικά με τις τελευταίες εξελίξεις στα εσωτερικά της Εκκλησίας, με επίκεντρο το σοβαρό θέμα των όσων λαμβάνουν χώρα στον Ι.Ν. Αγίων Ισιδώρων Λυκαβηττού.

Το άρθρο:

Με ανακούφιση άκουσα την εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου που διαβάστηκε σε όλους τους Ιερούς Ναούς μας για τα «νέα θαύματα» της εποχής μας και με χαρά είδα ότι και ο Άγιος Αργολίδος και ο Άγιος Θεσσαλιώτιδος και ο έγκριτος θεολόγος κος Ι. Μπουγάς άνοιξαν επιτέλους το θέμα του Λυκαβηττού.

Γράφω αυτές τις σκέψεις απλά και μόνο για υγιή συμ-προβληματισμό και για κανέναν άλλο λόγο, άλλωστε δεν έχω και κάποια αρμοδιότητα.

Βλέπουμε και ακούμε… ουρές χιλιομέτρων κ.ά.

Και σκέφτομαι… Αυτές οι ουρές χιλιομέτρων γιατί δεν ήταν σήμερα σε μια άλλη εκκλησία; Σε ένα μοναστήρι; Σε ένα άσημο χωριό; Σε μια Θ. Λειτουργία; Γιατί μόνο στο Λυκαβηττό; Γιατί μόνο ο παππούλης του Λυκαβηττού; Γιατί όχι και κάπου αλλού; Τόση Γη, τόση Ορθοδοξία! Γιατί μόνο στο Λυκαβηττό;

Και σκέφτομαι… αφού ο Τ. Σταυρός που αγιάζει ο παππούλης στο Λυκαβηττό είναι με υπερφυσικές ιδιότητες (!), τον παρακαλώ να τον φέρει και στη δική μου ενορία να αγιάσω και εγώ τους δικούς μου ενορίτες. Κι αν εγώ δεν μπορώ να κάνω θαύματα γιατί είμαι ανάξιος (!), ας έρθει ο ίδιος να αγιάσει και τους δικούς μου ασθενείς! Γιατί μόνο στο Λυκαβηττό;

Ακόμα κι αν τα θαύματα του Λυκαβηττού τα κάνει μόνος του ο παππούλης, τον ικετεύω γονατιστός (!) να μετακομίσει μόνιμα στο Νοσοκομείο Παίδων και να αρχίσει να κάνει τα θαύματά του στα παιδιά που είναι άρρωστα από καρκίνο και από τις διάφορες μορφές του. Γιατί μόνο στο Λυκαβηττό;

Τέλος, θα του πρότεινα να πάει και μια μέρα στο μεγαλύτερο νοσοκομείο να σταυρώνει εκεί που είναι μόνο ασθενείς, να βοηθήσει λίγο και το έργο των ιατρών!

Το όντως θαύμα που μας άφησε παρακαταθήκη ο Χριστός μας, είναι κατ’ εξοχήν η τέλεση της Θ. Λειτουργίας, όπου κάθε φορά που λειτουργούμε, το ψωμί και ο κεκραμένος οίνος, γίνονται σώμα και αίμα Χριστού! Κι αυτό είναι «εις άφεση αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον». Και αυτό μας είπε να κάνουμε: «Τούτο ποιείτε εις την εμήν ανάμνηση».

Ας το ξανά θυμηθούμε όλοι μας, κι ας συγκεντρωθούμε στην ενορία μας! Εκεί θα βρούμε τη σωτηρία μας! Ας αφήσουμε τα χιλιόμετρα να τα τρέχουν οι αθλητές!